

Recenzja
rozprawy doktorskiej

Ks. Marek Głąb *MISYJNE WYZWANIA KOŚCIOŁA W NAUCZANIU ŚW. JANA PAWŁA II. STUDIUM MISJOLOGICZNO-PASTORALNE*, Warszawa 2020, napisanej pod kierunkiem ks. dr hab. Wojciecha Kluja OMI prof. UKSW, na Wydziale Teologicznym UKSW w Warszawie.

Rok jubileuszu 100 rocznicy urodzin św. Jana Pawła II jest doskonałą okazją do odczytania na nowo nauczania Wielkiego Papieża. Dobrze, że w tym czasie podjęty został trud refleksji nad nowym aspektem misyjnego nauczania, ważnego dla całego duszpasterstwa

1. Charakterystyka pracy.

Przedstawiona do recenzji praca liczy 243 strony. Treść została ujęta w 4 rozdziały: I. Trójca święta źródłem misyjności Kościoła (ss. 24-71), II. Misyjny charakter funkcji prorockiej (ss. 72-116), III. Misyjny wymiar funkcji kapłańskiej (ss. 117-160), IV. Misyjny wymiar działalności Kościoła w świecie (ss. 161-205). Całość uzupełniają: Wstęp (ss. 8-20), Zakończenie (ss. 206-212) oraz Wykaz skrótów (s. 4-7) i Bibliografia (ss. 213-243), gdzie wyszczególniono źródła i literaturę przedmiotową.

W podtytule Autor zaznacza, że dzieło jest „studium misjologiczno-pastoralnym, co nadaje mu charakter interdyscyplinarny. Promotorem jest misjolog, a także recenzent, co sytuuje pracę na tym obszarze. Ma więc charakter poszukiwań nowych inspiracji.

2. Temat i obszar badań.

Temat dotyczy misyjnego nauczania Jana Pawła II. Teraz w roku wspomnienia 100 rocznicy urodzin Papieża otrzymujemy kolejne opracowanie. To dobry wkład w wydarzenia jubileuszowego roku papieskiego. Dobrze, że mamy w pamięci lata pontyfikatu, ale można je chyba zaznaczyć w tytule.

Praca jest nowym ujęciem tematu misji. Zawiera liczne ważne treści z teologii pastoralnej. Jednak w ostatnim czasie, za nauczaniem papieża Franciszka (s. 8), preferowany jest nurt duszpasterstwa misyjnego. Praca więc łączy te dwa bliskie sobie obszary. Cała posługa Kościoła ma być misyjna.

3. Ocena formalna.

Praca została zredagowana prawidłowo. Myśl zasadnicza i wnioski formułowane są czytelnie. Przypisy są konstruowane dobrze, chociaż trochę obszerne, zawierające treści dokumentów, które można umieścić w treści. Wtedy mogłyby zawierać odnośniki bibliograficzne lub inne komentarze naukowe. Język jest poprawny. Cenne są streszczenia poszczególnych paragrafów i rozdziałów. Treść zawiera wszystkie elementy, konieczne w pracy naukowej. Strona formalna prezentuje się dobrze.

4. Ocena merytoryczna.

Jak już wcześniej wspomniałem, w podtytule Autor zaznacza, że rozprawa ma charakter studium misjologiczno-pastoralnego. Taka kolejność określeń dla czytelnika, misjologa, stawia pytanie o nowość tej pracy i wkład w rozwój tego obszaru badań. Widać to po doborze literatury misjologicznej, nowszej. Grozi nam, że analizując ogromny dorobek Jana Pawła II boimy się wykroczyć poza pewne ramy i funkcjonujące schematy. Dlatego ważne jest świeże, nowe odczytanie myśli Papieża. To się powoli dokonuje, czego przykładem jest recenzowana praca. Właściwie cała refleksja misjologiczna, także polska, była tworzona w oparciu o tę naukę.

Pewne charakterystyczne kierunki i dokonania ważne dla misjologii zostały pominięte. Przykładem może być cała nauka dotycząca inkulturacji, czy zapoczątkowane Synody dla poszczególnych kontynentów. Można to jednak usprawiedliwić pastoralnym charakterem rozprawy. Zachodzi pytanie o klucz doboru zagadnień podjętych w badaniach? Czasem może Autor podejmuje zbyt wiele wątków w ramach nakreślonego tematu.

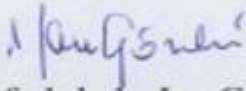
Odnosi się wrażenie, że praca jest raczej studium pastoralnym z mocnym odniesieniem misjologicznym. Zwłaszcza tematy dotyczące duszpasterstwa (r.III i IV). Jest tradycyjnym ujęciem wymiaru misyjnego. Stanowi dokumentację pewnego kierunku. To nie odbiera jej wartości misjologicznej. Zwłaszcza myśl papieża Franciszka, zawarta w Adhortacji *Evangelii gaudium* i innych dokumentach, o koniecznym kierunku misyjnym całego życia i duszpasterstwa Kościoła.

5. Ocena końcowa

Jest bogata w zakresie zebranego i wykorzystanego materiału źródłowego oraz bibliografii. Przedstawia ciekawy temat związany z nauczaniem św. Jana Pawła II. Jest wielkim wkładem w poznanie bogatego nauczania misyjnego rozwoju animacji misyjnej. Stanowi bogatą dokumentację i analizę, której nie można już pominąć w kolejnych opracowaniach.

Poczynione uwagi nie pomniejszają wartości pracy. Służą raczej dyskusji, a taka może mieć miejsce przy okazji obrony pracy doktorskiej i jej dopracowaniu przed drukiem. Autor wykazał się dobrym opanowaniem warsztatu naukowego oraz umiejętnościami redakcyjnymi.

Przedstawiona praca, zarówno merytorycznie, jak i formalnie spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim. Wnoszę więc wniosek do Wysokiej Rady Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kard. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie o dopuszczenie ks. mgr lic. Marka Głęba do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Ks. prof. dr hab. Jan Górski
Wydział Teologiczny UŚ Katowice

Katowice, 10.X.2020